

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

І цілить ворог.
У нього смерті на зубах
риплять мов порох.

* * *

І втримати склепіння
неба треба,
щоб зустрічати лет високий
зграй лелечних.
У мужніх на плечах —
багряне небо.
Оранта ніжно прикриває
мужнім плечі.

III

Весна знову наобіцяла:
по цвіту — літа,
а в тому літі,
щоб ми були відігріті.

Щоб ми були
порятовані та вцілілі.
Такі у цієї весни
невibaгливі цілі.

Щоб цвіт не порожній,
щоб кожна зав'язь — жива.
Весна напророчила:
будуть іще жинва.

Колоситимуться поля,
пастиме волю вітер.
Що ж — засій цю надію, весно,
зернами нот і літер.

Густо сій нам, весно,
мелодії небайдужі...
Хай проростає музика
стеблами віри в душі...

IV

Поки яблуць скрипкові ключі
ловлять вібрації тиші
поки промені гріють струни
сонних садів
великодні мелодії сходять
густі і пречисті
і вигоюють чорні спогади
до світлих снів

V

Бджолами зросено нотні стани садів,
пелюстками погосно звукове і розбите —
цілюща весна, як бекар наших страхів,
чи ж достатньо весни, щоб знову навчитися жити?

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)